

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo
celo leto lir 40.
Na naročila brez do
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 37

V Gorici, v sredo 9. maja 1928

Leto XI.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
že«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

† Župnik Albert Leban.

V Kojskem leži na mrtvaškem odru župnik Albert Leban. Majsko cvetje vene ob njem, solze vernikov bleste ob mrtvaških svečah in na tisoče prijateljev, ki so ga poznali in spoštovali, zamišljeno zre v blede telo moža, ki je nosilo veliko, blago dušo.

Naš rod ljubi svoje svečeništvo. Ob vsakem svežem grobu duhovnika se trga vernikom srce. Duhovnik, ki je zršel med ljudstvom in zanj trpel, si je vklesal v zgodovino neminljiv spomin.

Pokojni župnik Leban je bil v vsakem oziru ljubljeneč ljudstva, zato je njegova izguba bridka in nenadomestljiva. Njegov življenjski program je bil: »Živeti vrli mož ne sme za se! Iz bratov sreče njemu sreča klije« (Gregorčič). Kjerkoli je pastiral, povsod je živel drugim. O tem ve povedati naša Tolminska, živa priča je duhovnika Gorenja Tribuša, kjer je sam gradil cesto, hodil med vojno v Gralhovo iskat aprovizacije za stradaljoče farane in s svojim demokratičnim, energičnim delom lajšal trpljenje ljudstva, ki mu je bilo izročeno. Iz hribov je prišel v Vipavsko dolino. Štursko župnijo je z napornim delom, odkrito prijaznostjo in z vestno pastorcijo dvignil iz moralnih ruševin. Kot priznan pevovodja je izvežbal cerkveni pevski zbor in z lepim liturgičnim petjem ter vabljenimi cerkvenimi govori privabil vernike v cerkev, ki je bila ob nedeljah pretesna.

Na isti način se je lotil dušne pastirskega dela v Kojskem, kamor je bil kot župnik umeščen ravno pred enim letom. S skrbno marljivostjo se je pripravil na bližajočo se praznik vnebohoda, ko priromajo neštete množice k Sv. križu.

Zdaj ga ni več. Skrivnosti življenja ima v rokah Stvarnik. Za vnebohoda je hotel imeti zvestega služabnika pri sebi, da ga poplača za nesebično delo v prid neumrljivih duš. Blagi pokojnik je večkrat ponavljal besede nebeškega Vzornika: »Smili se mi množica!« Ker se mu je ljudstvo smililo je skrbel zanj po svojih močeh. Vodil je vestno hranilnice in imel odprte roke za vse reveže. Njegova gostoljubnost je bila splošno znana. Zveličar je učil: »Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli!« Župnik Leban ga je dosegel.

Dnevi, ko se redčijo vrste idealnih duhovnikov in postajajo naše duhovnije osirotele, so bridki. Zato pa se naše ljudstvo z dvojno ljubeznijo oprijemlje svojih blagih dušnih pastirjev in moli zanje. Naj se dvigne tudi za pokojnega župnika Lebara, ki je bil vzoren duhovnik in priljubljen ljudski voditelj, hvaležna molitev k nebu: »Gospod, daj mu večni mir in pokoj!«

Kaj se godi po svetu?

Nedelja 6. maja je postala za Romunijo zgodovinski dan. V mestu Alba Julia (prej Karlsburg) na Sedmograškem se je ta dan vršil velik kongres narodno-kmečke stranke. Ob istem času so se v vseh večjih romunskih mestih vršila velika zborovanja kmetov, ki zahtevajo zase zakonodajno in izvrševalno oblast v državi. Taka zborovanja so bila v Bukareštu, Črnovicah, Jassyju, Kišinevu itd. Najvažnejše in največje pa je bilo vsekakor zborovanje v Albi Julii, nekdanji prestolici romunskih vojvodov in knezov. Tam je bilo število udeležencev največje, tja so prišli vsi pomembnejši voditelji stranke.

Za kaj se bojujejo kmetje v Romuniji, je znano. Kmečka stranka zahteva pravičnejšo razdelitev zemlje, znižanje davkov, nove volitve na podlagi splošne in enake volilne pravice. Sedanja liberalna vlada, ki ji predseduje Vintila Bratianu, brat znanega umrlega državnika, pa je ostra nasprotnica vseh teh zahtev. Zato je naravno, da ni upati, da bi se te zahteve udelejšile, dokler so v vladi liberalci, in zato je naravno, da je prva in največja zahteva narodno-kmečke stranke, naj sedanja vlada odstopi. Ministri pa pravijo, da imajo v parlamentu večino in zaupanje in da radi tega ne morejo odstopiti. Kmečka stranka trdi, da so liberalci dobili pri volitvah tako večino radi krivičnega volilnega reda in radi krivic in sleparij pri volitvah. Sedanja vlada ima torej zaupanje državnega zbora, nima pa zaupanja ljudstva.

Nedeljsko zborovanje v Albi Julii je bilo napovedano 18. marca na zborovanju v Bukareštu, kot se bravci »Goriške Straže« gotovo spominjajo. Tistega zborovanja se je udeležilo kakih 60.000 kmetov, ki so odločno zahtevali odstop sedanje vlade. Njih voditelj, Maniu, je bil takrat sprejet v avdienci pri regentskem svetu, kateremu je razložil svoje zahteve. Ker mu regentski svet ni ugodil, so zbrani kmetje pozvali svoje poslance, naj zapuste parlament, in določili dan odločilnega zborovanja na 22. aprila. Zborovanje se je potem preložilo na 6. maj.

1. maja je vodstvo narodno-kmečke stranke izdalo proglas na narod, v katerem je razložilo svoje stališče. Proglas vsebuje vse že znane pritožbe proti sedanjí vladi.

Priprave za kongres.

Vodstvo narodno-kmečke stranke je pozvalo vse svoje pristaše, naj pridejo v Albo Julio. Vsakdo naj prinese s seboj živeža za deset dni. Kdor ne more priti z vlakom, naj pride z vozom, kdor nima voza ali konja, naj pride peš. In tako se je res pretekli teden vršilo v Romuniji nekako ljudsko preseljevanje, ljudsko romanje v sedmograško mesto Albo Julio. Vlada pravdo zadnjega ni hotela dati dovoljenja za kongres. Zbrala je v mestu mnogo vojaštva in orožnikov. Vojaški poveljnik je proglasil obsedno stanje. Ko pa je Maniu izjavil, da se kmetje ne bodo držali prepovedi in da bodo kljub obsednemu stanju zborovali, je vlada zborovanje dovolila. Nekateri pravijo, da se je to zgodilo na pritisk regentskega

sveta. Ko je Maniu še izjavil, da jamči za miren potek zborovanja, je vlada odpoklicala iz mesta tudi vojaštvo, ki se je utaborilo v okoličih. V mestu je ostalo samo število orožništvo.

Potek kongresa.

V nedeljo so se torej zbrale v Albi Julii velikanske množice kmetov, da bi poslušale besedo svojih voditeljev. O številu udeležencev so poročila zelo različna. Nekateri trdijo, da jih je bilo 200.000 do 300 tisoč ali celo pol milijona, drugi so mnenja, da jih ni bilo več kot 50 tisoč ali kvečjemu 100.000. Umevno je, da se ne morejo strinjati, kajti ta ima večje oči, oni manjše. Natančno štetje pa ni možno in navsezadnje tudi ni važno. Važno je, da je število visoko. Da je v tem slučaju udeležba izredno visoka, pričajo prav ta poročila, ki se ne morejo strinjati.

Na kongresu je prvi govoril Maniu, ki se je spominjal vse dolge borbe za narod, ki jo je vodila njegova stranka že v ogrskem parlamentu. Rekel je: »Ko smo pred desetimi leti v Albi Julii proglasili narodno zedinjenje, smo bili pričani, da je naša narodna stranka dopolnila svojo nalogo in da sme biti radi tega razpuščena. Njeni pristaši naj se združijo s sorodnimi strankami v stari Romuniji. Motili smo se. Boj za naš obstanek še ni končan. Moramo ga nadaljevati. Tudi v naši domovini se moramo mi, ki smo v velikanski večini, boriti proti neznatni manjšini stare Romunije, ki zatira romunsko ljudstvo. Radi tega se je narodna stranka združila z najboljšimi državljani starih pokrajin. Tako se je ustvarila narodna stranka kmetov. Hočemo resnično demokracijo, ki naj bo podlaga poštene vlade in poštenih odnosov med omikanimi narodi. Današnji shod dokazuje, da je moralna moč romunskega ljudstva še živa. Naše upanje, da bo nekoč tudi v Romuniji zavladala pravica, je torej opravičeno.«

Nato je govoril podpredsednik stranke Michalake, ki je posebno ostro napadel regentski svet, češ, naj gre, če ne zna voditi državnih poslov tako, da bo ljudstvu v korist. Končno je povzel besedo poslanec Vajda Vojvod: »Bomo videli,« je rekel, »ali nas bodo na drugi strani umeli. Ako pa bomo videli, da bodo vsa zakonita sredstva izčrpana bomo začeli boj z nezakonitimi.«

Po končanih govorih je bila sprejeta resolucija, ki zahteva od regentskega sveta, naj odslovi sedanjo vlado in naj imenuje novo ministrstvo, ki mu bo načeloval Maniu.

Pohod na Bukarešt.

Navdušenje ljudskih množic je bilo brezmejno. Ko je v to splošno vrvenje padel klic »Pojdimo v Bukarešt!« ga ni bilo človeka, ki bi mogel ljudi ustaviti. Ko so se proglasili shod za romunsko narodno skupščino in ko so prisegli, da ne bodo odnehali, dokler ne pade liberalna vlada, ki je po krivici prišla do oblasti, so se odpravili proti glavnemu mestu Bukareštu, ki je oddaljeno par stotin kilometrov. Ker kmetje nimajo prometnih sredstev — vlada jim ne da vlakov —

hodijo peš. Kam so že prišli in kako se jim po poti godi, o tem bomo pa prihodnjic poročali. Danes naj samo še pripomnimo, da se je dosej daj vse vršilo v najlepšem redu.

Vprašanje vladarja.

Istočasno, kot se vrši to veliko gibanje kmetov, se je nanovo pojavilo staro vprašanje vladarjevo. Sedanji kralj Mihael je majhen. Njegov oče Karol, ki bi pravzaprav moral biti kralj, a se je prestolu trikrat odpovedal, živi v Parizu in Londonu in bi rad prišel na romunski prestol. Romunsko ljudstvo ga ima menda rado, toda liberalna stranka mu je hudo nasprotna. Pravijo, da se je moral radi liberalcev odpovedati prestolu. Sedaj ko se liberalna stranka maja in stresa do temelja, so se pojavile govorice, da bodo kmetje poklicali Karola v deželo. Karol da menda čaka samo vabila kmečkih voditeljev. Vrh tega je londonska policija zaplenila v neki tiskarni kakih 20.000 proglašev na romunsko ljudstvo. Te proglose je sestavil in podpisal Karol. V nedeljo 6. maja naj bi jih dve letali razmetali po romunski zemlji. Angleška policija pa je zabranila odhod letal. Za sedaj torej ni bilo nič.

Ali je Karol v zvezi s kmečko stranko ali ne, se ne da reči. On sam pravi, da ni. Istočasnost njegovega proglasa in kmečkih zborovanj da je samo slučajna. Ko se bo zaključila velika notranje politična in socialna borba, takrat bomo videli, ali ima Karol še kaj upanja na romunski prestol.

Okno v svet.

Za svetovni mir.

Nemški zunanji minister dr. Stresemann je že odgovoril na znani predlog ameriškega zunanjega ministra Kelloga glede zagotovitve miru. Dr. Stresemann je izjavil, da je Nemčija takoj pripravljena skleniti tako pogodbo.

Radić o Mussoliniju.

Tržaški »Piccolo« poroča, da je Radić na nekem shodu dejal o Mussoliniju in fašizmu sledeče: »Ako nam bo Mussolini napovedal vojno, česar pa ne verjamem, bo opazil, da so vsi fašisti komunisti. Italija ima štiri milijone komunistov, ki nosijo črne strajce. Mussolini je meščane zbral v snope šele takrat, ko so se komunisti zajedli v živo meso ljudstva. Sedaj pa meščani zapuščajo Mussolinija, ker vidijo Italijo, deželo svobode in omike, kako postaja dežela nasilja in nevednosti. Mussolini misli, da ga morajo vsi ubogati, pa se moti, kajti ljudstva in narodi so se združili v ženevski Zvezi in ves svet je postal ena sama družina.«

O atentatih se je Radić, kakor piše »Piccolo«, izrazil takole: »Po atentatih se vidi, da je padeč fašizma gotov. Saj poznate izjave kralja Viktorija. Jaz sem jih slišal že v Londonu. Izjavil je, da bo popuščal Mussoliniju, dokler bo ta vsaj na zunaj ostal ustaven.«

Radić zopet izključen.

Na seji narodne skupščine, ki se je vršila v petek 4. maja, je bil Stjepan Radić izključen od 10 sej, ker je v debati večkrat rabil nedostojne izraze.

Ogrska razorožitev.

Ogrski socialistični poslanec Malasits je v proračunski razpravi v parlamentu očital vladni, da z denarjem podpira športne organizacije, ki pa niso nič drugega kot neke vrste rezervna vojska. Te športne organizacije vodijo bivši častniki, ki jih plačuje država. Med častniki je tudi mnogo članov generalnega štaba. Športne organizacije imajo vojaške vaje, ki se jih morajo udeleževati vsi dovolj stari in sposobni moški. Največkrat se take vaje vršijo ponoči. Malasits je predlagal, naj se državna podpora črta iz proračuna. Zbornica je njegov predlog odklonila.

Na Kitajskem

so se pričeli hudi boji med nacionalistično vojsko in med japonskimi četami, ki varujejo japonske državljane v mestu Tsi-nan-fu. Japoncev je samo nekaj tisoč, medtem ko je Kitajcev menda kakih 50.000. Nekateri listi poročajo, da so Kitajci razorožili par tisoč Japoncev, katerim je zmanjkalo municije. Poveljnik ujetega oddelka je baje izvršil samomor na japonski način (harakiri). Japonska vlada je poslala v ogrožene kraje vojne ladje in mnogo čet.

Na jugoslovansko-albanski meji se je pretekli teden vršil spopad med albanskimi četami, ki so prekorčili mejo, in med jugoslovanskimi orožniki. Po daljšem boju so se albanski roparji umaknili. Na obeh straneh je bilo več ranjencev in mrtvih.

Prvi maj na Poljskem.

Na Poljskem je prvi maj potekel precej viharo. V Varšavi so se na nekem javnem zborovanju stekli komunisti in socialisti. Ker niso mogli odločiti boja s pestmi, so posegli po revolverjih. Streljanje je trajalo deset minut. Deset ljudi je mrtvih, 145 pa težko ali lahko ranjenih. Tudi v drugih večjih poljskih mestih so se vršili pretepi in spopadi.

V Avstriji

je nastal spor med osrednjo vlado in med deželami. Osrednja vlada zahteva nadzorstvo nad finančnim poslovanjem dežel in sicer zato, ker nekatere dežele ne izpolnjujejo svojih denarnih obveznosti v inozemstvu. Ako bo spor dalj časa trajal, utegne imeti resne posledice.

Jugoslovansko posojilo v inozemstvu.

Jugoslovanski finančni minister dr. Marković je v ponedeljek odpotoval v London, da uredi še zadnje formalnosti glede inozemskega posojila.

Rado:

Starec ob Rečini.

Žalostno je bilo tedaj življenje na Reki. Avstrijski in madžarski detektivi so v vsakem količkar zavlednem Italijanu ali Slovanu sumili veleizdajnika. Tudi nas častnikov niso pustili pri miru. Z nekim italijanskim tovarišem sva hodila skoraj redno vsak dan prebrat časopise v hrvaško kavarno. Komaj sva dobro sedla, že se je pojavilo pri nasprotni mizi neko škiljavo človeče s prav odurnim in topim obrazom. Ta tajni policist je bil prej bržkone kak brezposeln mešetar, ki se je vdinjal za vohuna. Jemal je v roke zdaj ta zdaj oni časopis in ga tako spretno obračal v rokah, dokler ga ni na sredi pretrgal in naju skozi to papirno špranjo sprejeto opazoval. Nekoč si je tovariš na redil prav tako špranjo skozi tržaški »Piccolo« in jaz skozi »Obzor«. Naši pogledi so se srečali; tedaj se je človeče žalostno nasmehnilo kot človek, ki mu načrte prekrižaš, in je odšlo. Naslednji dan

† Alb. Leban.

V torek zjutraj smo doznali tužno, skoro neverjetno vest, da je ob 1.30 po noči umrl v Kojsem č. g. Albert Leban. Zvečer je še vodil pevske vaje za cerkeno slovesnost, ki bi se imela vršiti v nedeljo. Oživitvi je nameraval staro bratovščino sv. Urha in ravno dokončal skladbo, ki jo je svetniku v čast sam zložil. Nenadno ga je zadela srčna kap. Pokojni g. župnik je bil rojen v Prvačini iz ugledne krščanske družine, ki je dala naši škofiji dva duhovnika: blagega pokojnika in veleč. g. batujškega župnika. Gimnazijo je študiral v Gorici in končal v Novem mestu. Po dovršenih bogoslovnih študijah je bil nastavljen za kaplana v Sv. Luciji in Tolmini. Z veliko vnemo se je lotil dela v Gor. Tribuš, kjer je deloval kot kurat v težkih vojnih časih. Po vojni je bil nastavljen kot župni upravitelj v Šturijah in od tam je prišel ravno pred enim letom za župnika v Kojso.

Pokojni g. župnik je bil povsod splošno priljubljen radi svoje dobrosrčnosti, pristne dovornosti in značajne odločnosti. Raditega je moral pretrpeti marsikaj bridkega. Slovel je kot izboren pevovodja in dober poznavalec ljudske duše. Z nesebičnim delom za dušni in telesni blagor vernikov je zaslužil, da mu ohranimo trajen spomin.

Prijateljem sporočamo, da bo v četrtek ob 9. uri dopoldne vozila z Ribjega trga (kavarna Commercio) v Gorici posebna korijera v Kojso k pogrebu.

Dve novi župniji.

Prevzvišeni knez in nadškof gorški je povzdignil dosedanja kuraciji Podgora in Ročinj v župniji.

Zaplembe.

Poleg »Goriške Straže« sta bila pretekli teden zaplenjena lista »Mali list« in »Istarska Rijeka«.

Tržaški podestà

je postal bivši župan senator dr. Jurij Pitano. Kralj je že podpisal za devni ukaz.

Katoliški skavti razpuščeni.

Po kr. dekretu od 13. aprila 1928. bi morali prefekti do 13. maja razpustiti vse še preostale oddelke italijanskih katoliških skavtov. Taki oddelki so obstojali samo še v mestih, ki imajo več kot 20.000 prebivalcev. Centralni odbor skavtske organizacije pa je sklenil, da sam razpusti vse oddelke. To se je tudi zgodilo. Papež se je članom centralnega odbora v posebnem pismu zahvalil za dobro in koristno delo, ki so ga vršili za pravo katoliško vzgojo.

DNEVNE VESTI.

Proti Gentilejevi reformi.

V senatu se je te dni vršila razprava o proračunu naučnega ministrstva. Ob tej priliki je poleg drugih govoril tudi senator Cicotti, ki je ostro obsodil Gentilejevo šolsko reformo. Rekel je, da je vsa italijanska javnost nezadovoljna s sedanjim šolskim zakonom.

Interparlamentarna Unija za narodne manjšine.

»Frankfurter Zeitung« poroča, da se je v Pragi zbral pravni odsek Medparlamentarne zveze, ki je razpravljala o postavah, ki varujejo pravice narodnih manjšin po posameznih državah. Zastopnika Jugoslavije in Mažarske sta zahtevala, naj se pravice manjšin še razširijo. Pravni odsek Medparlamentarne zveze, v kateri so včlanjeni zastopniki vseh evropskih parlamentov, je nato sklenil: Vse države naj s posebnimi zakoni poskrbijo, da bo narodna kultura manjšin obvarovana.

Dober prerok.

Kakor poročamo na drugem mestu je bila kuracija Ročinj povišana v župnijo. Ko je bil pred prilično 35mi leti Ročinj iz vikarijata povzdignjen v kuracijo, je takratni vikarij g. Andrej Vuga menil: »Ročinj naj bo fara, ali pa naj ostane pošten vikariat.« Opravičenost njegove želje se je sedaj izpričala.

V ljubljanskem gledališču

je bil dosedaj upravnik arhitekt Rado Kregar. Pred kratkim so se pojavila neka nasprotja med njim in igralci. Radi tega je Kregar odstopil. Za upravnika je prosvetni minister imenoval pesnika Otona Župančiča.

Novi zakon o državljanstvu.

V Jugoslaviji pripravljajo nov zakon o državljanstvu. Zdi se, da ga bo vlada kmalu predložila narodni skupščini.

Časnikarska visoka šola.

V Pragi so pretekli petek zelo slovesno otvorili visoko šolo za politične znanosti. Ta šola ima tudi poseben oddelek za časnikarstvo.

Donski kozaki v Gorici.

V ponedeljek 14. in v torek 15. t. m. bodo peli v Gorici donski kozaki. Svetovnoznani zbor donskih kozakov, ki je dosegel lansko leto na Dunaju svetovno prvenstvo med vsemi zbori, bo priredil omenjena dneva zvečer dva koncerta v gorškem mestnem gledališču. Zbor je sestavljen iz članov bivše carske armade. Vodi ga priznani pevovodja Nikolaj Kostjukov. Večera bosta poslušalcem gotovo nudila ne navaden umetniški užitek.

Poroka.

Zadnjo soboto se je poročil v Postojni železniški uradni gosp. France Gorjan z gđc. Jožico Kukec iz Postojne. Mlademu paru želimo obilo blagoslova božjega!

Manjšinsko šolstvo v Prusiji.

Pruska vlada je sporazumno z državno vlado imenovala komisijo, ki naj izdela načrt o pravični in pametni ureditvi manjšinskega šolstva na Pruskem. Komisija se je posvetovala z zastopniki narodnih manjšin. Nato je izdelala načrt, ki temelji na načelu, da se vsakdo lahko svobodno priznava k narodni manjšini. To stališče si je osvojila tudi pruska deželna vlada. Priznana je tudi svoboda vzgoje. Treba je seveda, da se načrt spremeni v dejstvo.

Afganistanski kralj v Moskvi.

Afganistanski kralj zaključuje svoje potovanje po Evropi. Sedaj je prispel v Moskvo, kjer mu je sovjetska vlada priredila krasen sprejem. Po zlomu carstva je to prva kronana glava, ki stopa po ruskih tleh.

Nobile na Spitzbergih.

General Nobile je s svojim zrakoplovom »Italia« srečno prispel na Spitzberge. Sedaj se bo začelo pravo raziskovanje tečaja.

Ogrska zahteva izročitev Bela Kuna.

Ogrska vlada je zahtevala od avstrijske, naj ji izroči bivšega boljševiškega diktatorja Bela Kuna, ki je zdaj zaprt na Dunaju. Pred ogrskim sodiščem se mora Bela Kun zagovarjati radi zločinov, ki jih je osebno zakrivil v času sovjetskega medvladja na Ogrskem l. 1919. Avstrijska vlada se še ni odločila, ali naj ga izroči ali ne.

Vinska razstava

se vrši v Boloniji od 6.—27. t. m. Vabljeni so vse večje vinske tvrdke, da razstavijo. Na razstavi bo tudi oddelek, kjer bodo tvrdke lahko prodajale svoje pridelke. Podrobna pojasnila daje urad: Sezion del commercio enologico, Bologna, Via Monte Grappa 9.

Razpis nagrade.

Zavod za pospeševanje industrije v Gorici sporoča: Razpisana je nagrada za razpravo o zgodovinskem razvoju in tehničnem stanju kake male obrti ali industrije, ki sedaj propada. Pisatelj mora tudi obdelati razloge za podvig te industrije. Pisatelj naj pošlje rokopis do 30. nov. t. l. na vodstvo zavoda za malo industrijo, Rim, Via Vittorio Veneto. Zmagavec pri tem natečaju dobi nagrado 5000 lir. Upamo, da bo tudi v naši deželi kdo opisal životarijenje raznih panog industrije in stavil zdravilne predloge.

sem od višjih že dobil mig, da saj je v mestu dovolj patriotičnih kavaren.

Tako sem se moral nehote preseliti v madžarski »Budai«. Čez dan je bilo tam notri vse polno filistrov, ki so liste kar žrl. Po deseti uri se je pa nateplo polno oficirjev z elegantnimi nočnimi metuljčki. Ker so tovariša nekam premestili in si jaz drugam nisem več upal zahajati, sem se z novo okolico moral posili zadovoljiti. Na koncu sem bil notri tako domač, da sem imel v kavarni že stalen kot in svoj kup časopisov.

Za ostale goste sem se bolj malo zanimal. Nekega večera pa, ko je zunaj padal gost dežek, so bili prostori skoraj docela polni. Baš sem hotel vstati, ko ugledam sredi vesele, razbrzdane družbe dvojce krasnih deklet. Pri mizi so pili šampanjca in se zibali na mehkih stolih po taktu ognjevitiga madžarskega čardaša. Ena od tistih dveh deklet se mi je praj znana zdela; pa sem zastoj brskal po svojem spominu, da bi se spomnil. Nehote sem obsedel pri svoji mizici ter po vzgladu ti

stega škiljastega detektiva pretrgal neki list s podobami po sredi in opazoval neznano znanko. Sedela je s hrbtom obrnjena proti meni, toda nasproti sebe je imela veliko stensko ogledalo in sem jo mogel v njem prav dobro videti. Zagledal sem precej nalepotičeno damo; dragoceno krzno je mehko objemalo bela ramena. Če bi pa hotel opisati obrazek, bi moral odpreti stare romane, da bi iz njih pobral kako lepo donečo praznico. Kostanjevo svetli lasje so se kodrali nad lepim, visokim čelom, dvojce temnih oči, okrašenih z nizom dolgih, žametnih trepalnic, je kazalo precejšnjo odločnost in razumnost. Prav v tem hipu, ko sem to dognal, je bržkone nekaj prav resnega pravila. Zvonki glas je bil temno zastrt in s fino oblikovano roko je nervozno trgala šop orhidej, ki ji ga je bil malo poprej dal v naročje eden izmed spremljevalcev. Vedno bolj znana se mi je zdela. Še se nisem zmisllil. Ko sem zopet vprl oči v zrcalo, sem zagledal, kako ji je gospod na levi, po videzu bogatin prve vrste, in po obrazu nič manjši pustolovec,

nekaj živahno, skoraj žugaje prigozarjal. Ona je sprva z rdečim obrazom živahno odkimavala, nakrat pa je s togotnim glasom zavpila nekaj po francosko. Gostje v bližini so se za trenutek osupli ozrli, toda hrup kavarniškega orkestra je vse spet prevpil.

Naveličal sem se tega neumnega opazovanja in sem položil časopis na mizo. Hoteč pogledati v igralno sobo, če bi se dalo kje kako kvarto vreči. Ko sem vstajal, me je znova prikoval na sedež blede obraz neznanke, ki me je v zrcalu srepolo gledala. Par trenutkov sva si zrla oko v oko. Potem sem videl, kako si je z roko šla preko čela ter omahnila na naslanjalo. Njena družba se je jela začudeno spogledavati. Ona se je pa, kot iz spanja naglo zbujena, začela prešerno smeјati in ovijati roko krog vratu tistega na levi, ki mu je prej togotno odgovarjala. Naglo sem vstal proti igralnici. Ko sem šel mimo, je nekaj urno pisala na košček papirja. Zdaj se mi je zdela že popolnoma znana. Toda kje in kako sva se srečala?

(Dalje).

UTRINKI.

Duhovniki med komunisti.

V predmestjih Pariza živi nad en milijon članov delavskih rodbin. Njih revščina je strašna. Tu so doma brezposelni, ljudje brez poklica, berači. »Rdeča cona«, se imenuje ta obroč naselbin, ki je živa straža bogataškega Pariza. Kot divjaška vasi sredi Afrike so ta mravljišča cunjarjev, delavcev in delavk. Tu ni šol ne bolnišnic, ne zdravnikov, nobene cerkve. Šele pred kratkim je med ta bedni milijon ljudi prišlo novo upanje.

Prvi, ki so šli na delo za te pozabljenice, so bili pariški duhovniki. Na stotine jih že deluje med njimi. Postavili so več cerkva in šol in s pomočjo blagih ljudi se žrtvujejo za mladino in lajšajo socialno in duhovno bedo teh ljudi, ki so komunisti. Tam je komunist vsakdo, ki mora živeti v revščini. Ko se spreobrnejo, se sami označujejo za katoliške komuniste. Spreobrnjenje je v tem, da revež spozna vso blagovest krščanskega evangelija in pa, da katoliška cerkev ni kapitalistična, temveč mora biti dobra mati, ki skrbi za vse revne in za tirane.

Zanimive nove maše.

Leto za letom stopajo po vseh katoliških deželah nove trume mladih mož k oltarju, da nadaljujejo delo ustanovitelja Cerkve, Kristusa, ki je dejal: »Imam še mnogo ovac. Tudi nje moram voditi. Slišale bodo moj glas in bo ena čreda in en pastir.« — Na belo nedeljo je daroval prvo sv. mašo benediktinski pater Wolfgang Stelzer iz samostana sv. Otilije v Nemčiji. Novomašnik je deseti sin katoliške družine; osem njegovih sestra so redovnice, mlajši brat pa benediktinec. Srečni starši! — Na veliko noč je v Inomostu daroval prvo sv. mašo Japonec Jožef Shibutani, ki je bil preje budistovske vere. Stregli so mu en Amerikanec, en Irec, štirje Nemci, en Švicar, en Poljak, en Rus, en Slovak, en Španec in en mažarski duhoven. — Drugi japonski novomašnik, oče Pij Futagana, je pristopil k oltarju v domačem mestu Shikoku. Ta je prvi dominikanski pater japonske narodnosti. — Cerkev sprejema ko prava mati v svojo družino vse narode, jih oskrbuje, jim priznava enake pravice. Ko bi tudi vse posvetne oblasti cerkev v njeni pravičnosti posnemale, bi bilo na svetu manj vojsk, solz in gorja.

Deželni katoliški shod v Kelmorajnu.

Na Jožefovo se je v Kelmorajnu vršil katoliški shod za mesto in okolico. Kelmorajn, ki ga naši starejši Mohorjani pač poznajo iz prelepega potopisa škofa dr. Karla (»V Kelmorajnu!«), šteje 560.000 ljudi. Tam cvete v polni svobodi kulturno in versko življenje. Katoliški shod je bil zasnovan pod geslom: Katoličan v sodobnem svetu. Cel teden so se vršila predavanja in posvetovanja v odsekih, v takozvanih »delovnih občestvih«. Prvi in glavni odsek je razpravljal o vprašanju: Lajki in duhovniki. Okoli šest sto duhovnov in lajkov je tu zasnovalo načrte za skupno delo duhovnov in lajkov na polju dušnopastirske pomoči. — Dobrodelni odsek je sklenil tri važne načrte: 1. Država si ne sme lastiti monopola v dobrodelnosti. V državnih dobrodelnih ustanovah morajo katoličani imeti besedo in vpliv. Državna dobrodelnost se ne sme izrabljati v strankarske namene. 2. Krščanska dobrodelnost naj se razširi in okrepi s tem, da se pritegnejo k delu in v to izurijo lajki, posebno mladina. 3. Krščanska dobrodelnost

naj se s posebno skrbjo in ljubeznijo obrača do zapuščene mladine, zabredlih deklet in bivših kaznjencev.

Zelo živahno je bilo v odseku za kulturna vprašanja. Soglasno in z velikim navdušenjem je bil sprejet sklep: Kdor podpira katoliško časopisje, vrši apostolsko delo. Treba je katoliško časopisje zboljšati, pa ga tudi razširiti. — Bolj zapleteno se je pokazalo vprašanje o katoliški književnosti. Tu sta se borila dva nazora: Prvi ocenjuje knjigo le z ene strani in trdi, da je katoliško knjigotrštvo dolžno izdajati predvsem versko in нравno poučne knjige. Drugi nazor pravi, da pisatelj, ki je resnično preinjen s katoliškim duhom, ustvarja katoliška

dela, pa naj piše karkoli. Zato zahtevajo, naj gredo katoličani »ven iz stolpa«, naj zajamejo v svojih spisih pereča vprašanja sodobja. Tu so nastopili pisatelji, založniki, duhovniki, umetniki, politiki. V teh debatah se je marsikatero vprašanje razčistilo.

V nedeljo in ponedeljek so se vršila slavnostna zborovanja za moške, žene in mladeniče. Najveličastnejše je bilo mladinsko zborovanje. V sprevodu je prikorakalo na zborovališče 6000 mladcev: dijaki, rokodelci, tvorniški delavci, stara družva in mlado gibanje, za njimi pa 75 mladinskih društev iz 75 kelmorajnskih župnij. Vera — življenje — bratska ljubezen! to je bil glavni zvok vseh govorov. Na koncu je tisočglava množica zapela: »Pesem mladine«. — Kako potreben bi bil katoliški shod v Gorici!

Kaj je novega na deželi?

Zavratac pri Idriji.

Dasiravno letos nismo imeli veliko snega, je bilo vendar vreme za zunanja dela prav neugodno in tudi zdaj nam še vedno nagaja, da smo s kmetovanjem zelo zaostali. Bog daj z naprej lepših dni, saj od teh veliko zavisi uspeh kmetovega dela; ta je važen zlasti v tem času, ko ni skoraj nobenega zaslužka več, niti pri lesu, ki je bil nekoč naš glavni vir dohodkov. Tudi donos iz živinoreje se je zelo skrčil, pri vsem tem pa imamo vendar celo vrsto raznih neizogibnih izdatkov. — Poleg teh gospodarskih težkoč imamo še zelo slaba pota med posameznimi selišči. Za odpravo te neprilike se zelo trudi tenente milicije v Doleh gosp. Ramolfo, ki je združil ljudi za skupno delo, vplival na občino za primerni prispevek, brezplačno preskrbel razstreliva in orodja in nam tudi v raznih drugih zadevah gre vedno po možnosti na roko. Za vso skrbnost se imenovanemu gospodu prav toplo zahvaljujemo. — Ker nam vreme ni dopuščalo, da bi bili dovršili vse zasnovano delo, bomo isto še pred košnjo nadaljevali in upamo, da tekom prihodnje zime tudi dovršili. — Ako bodo vse okoliščine ugodne, bomo skušali potem rešiti še več važnih gospodarskih zadev.

Ajba.

V soboto dne 5. maja je umrla tukajšnja posestnica Marija Vidič, roj. Jerenčič, soproga g. Jožefa Vidiča, vzorna mati in prava krščanska gospodinja. Zapustila je tri nedorasle otroke. Njen pogreb je bil v nedeljo popoldne. Pogreba se je udeležila velika množica iz vse kelnalske okolice. Naj v miru počiva. Ostali družini naše sožalje.

Hudajužna.

Ker je nedavno neki dopis občutno in skoro preostro napadel Hudajužno, je treba nekaj besed v obrambo. Da tu niso sami plesavci in plesavke po poklicu, je pokazal sv. Florijan. Tega svetnika vas posebno vneto časti. Tudi iz sosedne podbrške fare letno priroma velika množica, da se udeleži skupne procesije. Žal, da je pri tej priložnosti vsako leto neizogiben bas in harmonika. Tudi letos so ti pobožni romarji iz Podbrda in sosednih vasi pokazali, da radi v čast sv. Florijanu molijo, še rajši pa v čast sv. Florijanu plešejo. Letos so pa doživeli neobičajno razočaranje. Kar je domačinov, se ni hotel nihče udeležiti plesa sv. Florijana. Dva gospodarja po vrsti sta plesavce postavila na cesto. Čast jima! Tištim pobožnim romarjem z basom in harmoniko kličemo, naj drugo leto ostanejo doma, da jih ne bomo radi njihove pobožnosti še mi slišali.

Slap pri Vipavi.

Gotovo mislite g. urednik, da se nam preveč dobro godi, ali pa da nimamo kaj poročati, da se več ne oglašimo v javnosti. Pa ni tako! Imeli bi kaj pisati, pa postali smo brezbrizni za vse, kar se krog nas godi in živimo trdo življenje, boreč se za obstanek. — V zadnjih par letih je bilo prodanih in razkosanih že pet posestev. Posestva, ki so jih prodali izseljenci, so kupili domačini. To je prav, vendar čim manj je živih hišnih števil, v vasi večja bremena nosijo ostali. Izseljenci pa tudi nimajo preveč rožnatega življenja, vsaj sliši se tako. — Zadnji vinski pridelek je že skoro prodan, vino se dobi še v par kletih. Cene vinu so se sukale od L 1.80 do 2.30. Največ se je prodalo v Idriji, potem v Postojni in Trstu; večjo množino je pokupilo tudi »Kmet. dr.« v Vipavi. — Zadnje čase so začele »lisice« (mogoče lisjaki!) bolj pogostoma obiskovati slap, kurnike, posebno za praznike se to dogaja. Treba se bo pač postaviti po robu tem smrtnim sovražnikom kokoši, drugače doživi ubogi kurji rod še marsikatero izgubo. — Kakor znano smo priključeni k Vipavi. V torek 17. aprila so odpeljali »balo« bivše občine v Vipavo, kamor bomo odslej hodili za vsako malenkost, ki jo bomo potrebovali na županstvu. Blagodejni upliv priključitve se je pokazal tudi v obliki »velikonočnih piruhov«, ki jih je razposlala dav. iztirjevalnica. Glasijo se na ime: petih, desetih in petnajstih lir, ki jih bo treba plačati. Mogoče se bo porabilo to za likvidacijo dosedaj samostojne občine. Pongosni pa smo le bolj, da smo priključeni k »Veliki Vipavi«, kakor pa malemu Erzeltu.... Za enkrat naj zadostuje, pa drugič še kaj.

»Velevipavec«.

Suhorje pri Košani.

Malokdaj se oglašamo v priljubljeni »Gor. Straži«, čeprav jo prav radi čitamo, in še tedaj imamo le žalostne novice. Dne 27. aprila je po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal vzgleden slovenski mož in gospodar Jožef Volk. Blagi pokojnik je bil pred vojno član moškega pevskega zbora, kjer je s svojim prekrasnim tenorjem povelečeval slavo božjo, dolgo vrsto let. Kako je bil rajni splošno priljubljen, je pričala velika udeležba pri pogrebu. Mešani pevski zbor mu je v slovo zapel žalostinke pred hišo žalosti, v cerkvi in na pokopališču.

Dragi Jože, prezgodaj si nas zapustil. V sedanjih časih nam je treba takih mož kot si bil Ti. Naj se Tvoja duša spočije v Gospodu! Nam boš ostal v blagem spominu kot zaveden slovenski mož. Globoko potrži družini naše najiskrenejše sožalje!

Marijino Celje.

Pomlad je prikorakala še s precej hitrimi, toda mokrimi koraki tudi v naš gorski zavičaj. Vse je v najbujnejšem cvetju. Kmet gleda z upolnim očesom v bodočnost. Če ne bo mokrotno vreme le preveč nagajalo, upamo na dobro letino. — 17. t. m. bomo praznovali prvi po mladanski cerkveni praznik »shod sv. Križa« (vnebohod). Pobožni romarji iz Brd, Beneškega in Kanalskega kaj radi prihitijo ta dan na Mar. Celje. Pa tudi izletnikov ne manjka. Da je na M. Celju res lepo, nam priča letoviščarji, ki leto za letom bolj in bolj obiskujejo ta divni polplaninski kraj. Pridite, kesali se ne boste! — Gg. učitelje bo gotovo presenetila žalostna novica, da smo v nedeljo 29. aprila pospremili k večnemu počitku g. Jožefa Žnidarčiča (p. d. Šeberljaka), lastnika šol. poslopja v Šeberljaku. Blagi pokojnik je imel komaj 37 let. Bolezen je bila kratka, a zelo mučna. Sveti mu večna luč! Preostalim naše sožalje!

Ponikve.

Vsemogočni je poklical k sebi dne 3. maja Marijo Jan, roj. Kranjc, staro komaj 36 let. Poročena ni bila niti leto dni. Bolezen je mirno, potrpečljivo in brez vsakega najmanjšega zdihovanja prenašala. Malo časa, par minut preden je izdihnila, je še rekla svojemu možu, kojega je neizrečeno ljubila: »Je-li nama tako malo časa namenjeno skupaj biti.«

Bila je blaga duša ter usmiljenega srca. Zapustila je komaj 10 dni starega sinčka, žalostnega moža Toneta, očeta starega čez 80 let ter brata. Žalosten je bil pogled, ko se je začel premikati sprevod s krsto dne 4. maja dopoldan proti pokopališču. Večinoma vsi spremnjeni so imeli solzne oči. Počivaj v miru draga in nepozabna Marija. Uživaj v nebesih, kjer se enkrat snidemo, plačilo za svoje trpljenje!

Spodnja Idrija.

Dne 3. maja, v času, ko se vsa narava prebujala k novemu življenju, so pri nas zvonovi tužno peli v slovo bogoslovcu Jožetu Podobniku. Pokojni je bil sin blagih katoliških staršev, ki imajo malo kmetijo in precej številno družino v Spod. Kelnomlji. Oče Matija mu je umrl že l. 1925. Starši so kmalu spoznali, da je Jožek zelo nadarjen. Zato so na nasvet takratnega g. žup. upravitelja Iv. Mraka dali fanta v Škofovo zavode v Št. Vid nad Ljubljano. Da je mogel tam študirati, je zelo skrbela starejša sestra Tončka.

V Št. Vidu je končal gimnazijo z najboljšim uspehom. Začutil je v sebi poklic za vzvišeni duhovski stan. Dovršil je prvi letnik v Gorici, a je moral potem radi bolezni ostati doma. Izredno dober talent je imel tudi za glasbo. Že med svetovno vojno se je bila zajedla smrtna kal bolezni sušice v njegovo mladostno telo, ki je bilo že itak bolj rahlega zdravja. Med počitnicami pred sedmo šolo je prvič bruhnil kri, potem zopet med zadnjimi izpiti. Ostal je doma kakih 5 mesecev in v tem času polagoma nekoliko okreval. A samo na videz! Kal neizprosne jetike je znotraj poganjala naprej in vedno bolj sušila njegovo telo. Pričela ga je boleti tudi noga, tako da je težko hodil. Med tem pa je doma nadaljeval z bogoslovnimi študijami in kolikor je bilo v njegovi moči tudi sodeloval, kjer je videl, da kliče potreba, bode disil v cerkvi ali zunaj cerkve na gospodarskem in prosvetnem polju. Kako splošno je bil rajni Jožko priljubljen, je pričal najbolj veličastni pogreb, ki se ga je udeležilo poleg šestih duhovnih gospodov, med temi dva njegova sošolca, zelo veliko število župljanov ter prijateljev iz Idrije, ki so mu skupno z

domačimi cerkv. pevci zapeli v slovo tri žalostinke: pred hišo žalosti, v cerkvi in ob odprtem grobu. Be-looblečena dekleta so nosila vence in šopke v zadnji pozdrav pokojniku. V cerkvi se je vršila sv. maša za dušnico, po sv. maši pa je čast. g. Janko Žagar v imenu vseh na vzočih iz lece vzel slovo od pokojnega Jožkota. Vse ljudstvo je ihtelo ob ganljivem govoru.

Dragi Jože! Upamo, da se tam gori v večnosti pri Bogu že veseliš in prosiš za nas. Globoko vžaloščeni materi, bratu in sestram pa naše prav iskreno sožalje.

Breginj.

Več kot dva meseca so pri nas trajala dela pogozdovanja in sistematizacije ureditve raznih zapuščenih obronkov v okrožju našega huddournika »Bele«. Pogozdila se je površina, ki meri nad 20 ha, z več kot 150.000 komadi vsakovrstnih drevesc. V obrambo teh nasadov so se napravili visoki močni zidovi v dolžini 1000 metrov, živi plotovi v dolžini 1300 metrov, dalje 100 metrov nizkega obzidja ter 1300 m ograje z bodečo žico. Pri teh delih je bilo zaposlenih 260 delavcev, in sicer so delali moški, ženske in odrasli otroci. Zaslužili so v tem času lepe denarne zneske, dasiravno plača ni bila tako velika. Naše ljudstvo si šteje v prijetno dolžnost, da javno izrazi svojo hvalečnost napram naši kr. vladi, ki nam je v tej kritični dobi velikodušno pripomogla do izdatnega zaslužka in do izdatnega olepšanja naše breginjske okolice. V kratkem času bo naš Breginj podoben lepi ravnini, obdani krog in krog z lepimi zelenimi nasadi ob vznožju našega mogočnega Stola. Dalje se moramo zahvaliti voditelju regulacije rek in huddournikov v goriški deželi, namreč g. drju Morelliju, ki je spretno nadzoroval imenovana dela in slednjič g. nadgozdarju Avguštinu Martinčiču, ki je zelo vestno in z gorečo požrtvovalnostjo poskrbel za racionalno izvršitev opisanih del.

Obenem prosimo visoko kr. vladu, da nas velikodušno podpira tudi v bližnji bodočnosti in da v kratkem prične z obljubljenjo regulacijo Bele. Nadiže in njenih pritokov. Konečno bodi omenjeno, da se je ustanovila v Breginju nova, lepo opremljena gozdna drevesnica.

Iz širokega sveta.

Zdravo podnebje

ima špansko glavno mesto Madrid. Te dni so ugotovili, da je v Madridu nad 3500 ljudi, ki so stari več kot 80 let in so še vedno čili in krepki.

Proti mišim in podganam.

V maju se bo v Parizu vršila mednarodna konferenca, ki se bo posvetovala, kaj ukreniti proti mišim in podganam, ki povzročajo toliko škode po vsem svetu.

Drago je plačal.

V Ameriki, vse take zgodbe so iz Amerike, je šel nekdo v kino. Po motoma je plačal blagajničarki za listek s srebrnim dolarjem iz leta 1804. Blagajničarka je to zanimivo zgodovinsko redkost prodala za 1250 dolarjev.

Stavka v Indiji.

V indijskem mestu Bombay stavkajo predilniški delavci. Število stavkajočih znaša nad 60.000. Med delavstvom in policijo je prišlo do spopada, v katerih je bil en delavec ubit in več ranjenih.

Darovi.

Za »Sirotišče«: P. n. g. Dr. J. Bačar v spomin blagopokojne gospe Kristine Lokarjeve 100 L; A. B. 5 L. — Srčna hvala!

Meh za smeh.

Smola.

»Jaz imam pa res smolo,« je tožil gospod Luka. »Pred kratkim sem v gostilni sedel na nek klobuk. Prosil sem soseda oproščenja. On pa se je ujezil in mi dal klobuto, da je odmevalo. Nato sem pa opazil, da je bil klobuk moj.«

Tajnost zajamčena.

Špelica: »Anica mi je povedala, da si ji povedala skrivnost, o kateri sem ti rekla, da ji ne smeš povedati.« — Micika: »To je pa grdo od nje. Saj sem ji vendar rekla, da ti ne sme povedati, da sem ji povedala.« — Špelica: »Saj ni tako hudo. Jaz sem ji tudi rekla, da ti ne bom povedala, da mi je povedala. Ne povej ji torej, da sem ti povedala.«

Jasno povelje.

V začetku svetovne vojne je prejel poveljnik neke angleške straže v notranjosti Afrike sledeče brezžično povelje: »Vojna napovedana. Zaprite vse sovražne inozemce.« Drugi dan je poveljnik odgovoril: »Zaprli 7 Nemcev, 3 Belgijce, 5 Francozov, 4 Špance, nekaj Švedov, enega Argentinca in enega Amerikanca. Prosimo za pojasnilo, s kom se vojskujemo.«

Tržne cene

dne 8. maja 1928.

Česnik L 0.90—1 kg; šparglji L 3.20—3.60; brokoli L 1.30—1.50; kislo zelje L 1.80; artičoki L 0.25 do 0.60 kos; čebulo L 1—1.20 kg; fižol navaden L 1.80; fižol okos L 2.60; krompir stari L 0.60—0.80; krompir novi L 2—2.40; sveži grah L 1—do 2.20; istrski grah L 2.60—3.40; domači grah L 3.40—3.60; kislja repa L 0.80—1; zeleni redič L 0.80—2.80; špinača L 0.70—0.80; vrzote L 1—do 1.20; pomaranče L 2.60—3; suhe fige L 1.80—2.40; limoni L 0.15 do 0.20 kos; jabolka L 3—6 kg; orehi L 3.60—4; lešniki L 7.50—8; češplje L 3—4; sveže maslo L 13—14; presno maslo L 17—18; mleko L 1—1.10 liter; med v satovju L 8 kg; trčan med L 10; smetana L 12; skuta L 4; jajca L 0.35—0.40 kos.

Valuta.

Dne 8. maja si dobil:

za 100 franc. frankov	74.55 do 74.65	Lir
za 100 belg. frankov	263.— do 267.—	„
za 100 švic. frankov	365.— do 367.—	„
za 100 češ.-slov. kron	56.10 do 56.40	„
za 100 dinarjev	33.30 do 33.60	„
za 1 šterling	92.49 do 92.68	„
za 1 dolar	18.93 do 18.99	„
Novci po 20 frankov	72.50 do 74.50	„
za 100 avst. šilingov	264.— do 270.—	„

Benečijske obveznice

dne 8. maja 1928: 78.25.

ZAHVALA.

Podpisani se tem potom zahvaljuje slavni zavarovalnici »La Fondiaria« ter njenemu glavnemu zastopniku g. Dragotinu Starcu iz Barokovelj za povoljno in hitro izplačano odškodnino vsled požara. Ker je omenjena zavarovalnica zelo kulantna, jo priporočam vsakomur. — Makuc Jakob, Gor. Tribuša št. 92.

Zaloga vina. V Gorici, ul. Formica št. 1, tik Korna, prodaja pristna naravna vina bela in črna, kakor tudi kraški teran, lastni pridelek. Zogotavlja se poštena postrežba v vsakem oziru. Cene razmeroma zelo nizke. Priporoča se Pirec Josip.

Zdravnik

za zobe in usta
Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema v **GORICI**
Piazza della Vittoria šte. 20
in v svoji podružnici
pri **SV. LUCIJI** šte. 35

Vsemogočni Gospodar življenja in smrti je poklical danes ob 1 uri in pol k sebi zvestega služabnika

Alberta Lebana

župnika v Kojsem.

Umrl je nenadoma sredi neumornega dela v 50. letu svojega življenja, ljubljen od vseh, ki so ga poznali.

Pogreb blagega pokojnika bo v četrtek 10. maja ob 10 uri dopoldne na farno pokopališče. Molimo zanj!

Kojsko, dne 8. maja 1928.

Žalujoča družina Leban.

Zahvala.

Podpisani družini se tem potom zahvaljujeta vsem onim, ki so blagovolili spremiti našega nepozabnega soproga, očeta, brata in svaka

JOŽEFA ŽNIDARČIČ - A

na njegovi zadnji poti.

Šeberljak - Cerovo, dne 29. aprila 1928.

Žalujoči družini: Žnidarčič in Brezavšček.

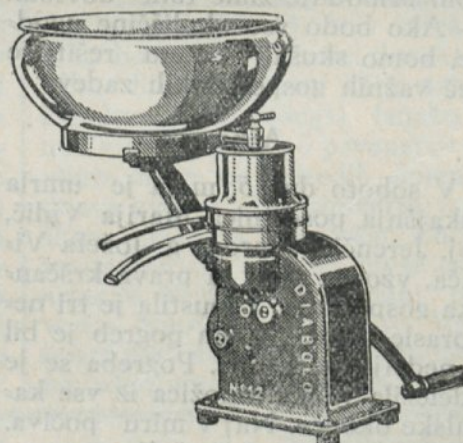
Na Volčjdragi sta na prodaj 2 mali hiši z nekaj zemljiščem po jaško nizki ceni. Pojasnila istotam.

Uradnica, večča slovenskega in italijanskega jezika ter strojepisja, išče službe v mestu ali na deželi. Majhna plača. Ponudbe na upravo »Goriške Straže«.

Pekovski pomočnik želi stopiti v službo pri kakem pekovskem podjetju v mestu ali na deželi. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Gospodična z znanjem slovenskega in italijanskega jezika išče službe kot tipkarica ali uradnica. Naslov pove uprava »G. Straže«.

Pozor vinogradniki!
Velika zaloga škroplilnic novega sistema. Izdelujem v svoji delavnici „Pri zvezdi“
GORICA, Trg Sv. Antona. ALOJZIJ LEBAN, kollar.

Pojasnila prebivalcem goriške pokrajine daje zastopnik trdke

Temeljita izraba mleka doma, v mlekarni in na planini je mogoča edino s pomočjo posnemačnika

DIABOLO

ki je prvovrsten švedski svetovni izdelek, trpežen, priprost.

Cena od 400 lir naprej.

Plačuje se lahko v obrokih.

Večletno jamstvo tovarne. Krajevni zastopniki se iščejo. Ceniki in katalogi so brezplačno na razpolago.

KNUT JONSON, BOLZANO

Vittorio Jonson, Gorica

Via Contavalle 4-II.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Din. 50.000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10.000.000

Podružnice in agencije: Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Prevalje, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst. Sezonska ekspozitura: Rogaška Slatina.

Vloge na knjižice po 4 %.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.